

w.s.v. Door Eendracht Sterk de Goudse wandelsportvereniging op weg

Dinsdag 22 juni 1954 *Iste wandelavond naar Moordrecht*

Avondvierdaagse rolde kleurrijk lint af door het Moordrechtse land

De eerste kilometers zitten er op

Er wordt gezongen van „Amalia, Amalia”, op de bergen in Tirol en ’t potje-vet”

ZIE JE, DAT IS NU ZO FIJN bij de Goudse Avondvierdaagse. Daar schijnt niet alleen de zon in de harten van die vijf-en-dertig-honderd wandelaars, die er gisteravond voor de eerste maal op uit zijn getrokken, maar ook de staalblauwe lucht. Want zo mooi was het weer gisteren toch niet en de wandelschare heeft vele malen bedenkelijk naar boven gekeken om te zien of de regenwolken verre bleven. Maar tegen de avond klarde het op, viel de wind, kortom werd het het traditionele avondvierdaagse weer, dat voor zo’n bijzonder leuke stemming zorgt. Dat heeft Moordrecht kunnen zien, dat het wandelleger op zijn doortocht allerhartelijkst heeft ontvangen, met muziek van „Kunst na de Arbeid” (harmonie van de K.V.T.) en de belangstelling van alle Moorsenaren.

Zou er iemand thuis zijn gebleven?

Richting Moordrecht ging de stoet. Na een wandeling door de stad – de Korte Akkeren – de vrije natuur in van het mooie weidelandschap, waar de koeien op een draffe naar dijk en weg kwamen om te zien wat zo’n invasie op het platteland wel te betekenen had. Want een invasie was het, zo lang was de kleurrijke stoet.

Meiske

Zo lang, dat een meiske in het Regentesseplantsoen, toen de optocht voorbij was, de verzuchting slaakte: „Dat is ook wat, ik ben nu al moe en nou heb ik alleen nog maar gekeken”. Maar zij had ook een uur gestaan voordat de eerste en de laatste deelnemer voorbij waren gegaan.

Zonig was het gezicht op Schielands Hoge Zeedijk. Voor elke boerderij, voor elk huis waren de bewoners naar buiten gekomen om het legertje voorbij te zien trekken. Veel groter dan vorig jaar was die belangstelling onderweg, niet alleen in de stad, waar de uittocht bijna geleek op de intocht van de Vrijdagavond – die belooft wat – maar vooral ook in de streek. Zal er iemand in Moordrecht zijn thuisgebleven?

Het was gezellig in het vriendelijke dorp, met zijn smalle Dorpsstraat, die nu helemaal potdicht zat. Naar beneden ging het, langs de statige kerk naar de Bredeweg. En hoe groot was de verrassing, toen daar onder aan de „Cauberg” de vrolijke tonen klonken van de harmonie van de K.V.T. „Kunst na Arbeid”, die tal van populaire melodietjes speelde. En steeds meer toeschouwers kwamen langs de wegen.

Opschoot als een slak op een teerton

Ze zaten buiten voor de stee, de boerin de stop- en breikous in de hand, de boer, die voor die avond de hooivork maar in de schuur had gelaten, want als zo’n schare voorbij trekt doe je niet veel, al is er nog zo’n haast met de oogst. Dat ondervond de boer, die langs de weg zijn hooi stapelde, maar opschoot als, ja als een slak op een teerton.

Rapsodie in groen

Dan ging het met de mars zelf heel wat vlotter. Prima klopte de organisatie van DONK. Bij de controle posten – er is weer de beruchte handtekeningencontrole – ook bij de melkuitdelingspost, waar 3650 flesjes koele chocolademelk wachtten. Maar, beste wandelaars, een beetje medewerking moet ge toch wel geven. Dat tweehonderd meter verder in de graskant nog flesjes liggen, neen, dat doet een wandelaar niet.

De Vrolijke Tippelaars

Geroutineerde tippelaars haal je er zo uit. Dat zijn de jongens en meisjes, dames en heren, die in keurige, uniforme wandelpakjes marcheren, enkele verenigingen zelfs in 't nieuw gestoken. De Vrolijke Tippelaars, de wandelsportvereniging, die in de Korte Akkeren zo'n opgang heeft gemaakt, in stemmig licht- en donkergroen, een kleur, die ook De Goudse Tippelaars tot de hunne hebben gemaakt. Buitengewoon aardig is het groepje meisjes uit Moordrecht van „De Vrolijke Wandelaars”, met leuke groene plooirokjes aan, witte bloesjes en in het haar een groen kransje.

Ook aan de zang leert ge de wandelaars kennen. Want als je „we willen een goal” hoort, weet je wel, dat je bij voetballers terecht bent, die kranige junioren van de Goudse voetbalverenigingen in hun voetbalshirts. „Amalia, Amalia” is een andere hit in deze avondvierdaagse, samen met de-potjes-met-vet, die op tafel worden gezet en de bergen in Tirol. Maar er zijn ook nieuwe wandelliedjes, populaire melodietjes, die dagelijks door de radio klinken en het op mars zo gezellig toen. Daar moet het naar toe.

Nieuwe gezichten

Zo zie je vele nieuwe gezichten, vele oude bekenden mis je. Van SSG bijvoorbeeld, de vereniging van spoorwegpersoneel, die jaren geleden de eerste was, die zijn leden bij de intocht een bloemenhulde bereidde, is er nog één lid over, Frits van Keulen, de man wiens naam als eerste bovenaan de deelnemerslijst van de Avondvierdaagse staat. Na de wandeling ging hij meteen in de nachtdienst. Daarover weten de leden van de Goudse politie mee te praten. Zij starten een half uur eerder, om na aankomst direct in dienst te gaan om het verkeer in goede banen te leiden. En de banen waren goed, ook in de omgeving bij de moeilijke oversteekplaats bij het voormalige Moordrechtse station en de twee onbewaakte overwegen in de route, die nu bewaakt waren.

Dit zijn de sjouwers

Wie ook een groot aandeel in de marsen leveren, zijn de verzorgers. Zij hebben het misschien wel het zwaarst met hun met jassen en vesten afgeladen fietsen, waarmee ze zich tussen de dicht opeen lopende groepen doorworstelen. Zo iemand is bijvoorbeeld de heer Heijkoop van De Jodan Boys, vroeger trouw Avondvierdaagse-wandelaar en Nijmegen-bezoeker. Dit jaar „mag” hij niet bestipelen van zijn vrouw. De reden? Het echtpaar viert zijn zilveren huwelijksfeest deze week.

Dezelfde kant op

En wat wilt ge nog meer weten over deze eerste stralende avond. Dat een Moordrechtenaar heel droog opmerkte: „Wat is er toch aan de hand, dat al die mensen dezelfde kant uitlopen”? Dat de eerste avond niet minder dan 72 uitvallers telde, onder wie een groot aantal natuurlijk, dat niet is opgekomen. Er zijn er nu nog 3412 startklaar.

Blarendienst

De „blarendienst” van het Rode Kruis had al druk werk: 93 patiënten, die tesamen 186 blaren te behandelen hadden. De junioren noemen de rode jodium heel vindingrijk nagellak en zijn groos als ze met een penseel een flinke streep op de voet krijgen.

Door de blaren tot de sterren

Voor de blarenkoningen wordt het dus „door de blaren tot de sterren”. Over Per Aspera gesproken: Neen, 't was niet de schuld van het korps, dat De Pionier de muziek voor de Avondvierdaagsemars niet had. De partijen zijn niet voor beide korpsen geschikt en daardoor zijn verwarringen ontstaan. In elk geval: Per Aspera doet vrijdagavond ook mee aan de intocht met de Avondvierdaagse-mars.

Zeven en acht jaar

Over de junioren is gisteravond tegen het einde van de tien kilometer lange tocht nog veel te doen geweest. Kleine jongens en meisjes van zeven en acht jaar werden uit de groepen gehaald en van verdere deelneming uitgesloten, een gevolg van de dit jaar op deskundig advies streng doorgevoerde bepaling, dat de minimum leeftijd tien jaar moet zijn. En dat betekende een zielig einde van het wandelfeest voor die enthousiaste kinderschare, iets wat de jeugd had kunnen worden bespaard door van het begin af te zeggen, dat zij nog een paar jaartjes moet wachten.

Nu mochten de jongens en meisjes van hun leiders wel mee, deze zetten tien jaar voor hen op de, officiële lijst. Maar afbreking van de tocht is het gevolg en dat doet de Avondvierdaagse voor later schade.

Zo zal het dus komen, dat vandaag het aantal wandelaars iets lager zal zijn, wanneer de tocht naar Stolwijk en Haastrecht gaat. Duimt u weer voor goed weer? Het heeft prachtig gelopen.

